

บทที่ 2

ตอนส่วนเอกสาร

การศึกษาทางด้านโภรโนไซมของสัตว์ในไฟลัมมอลัสคาเพบว่าในชั้นหอยฝาเดียวมีการศึกษามากกว่ากลุ่มอื่น เช่น ในรายงานของ Burch et al. (1964) ศึกษาโภรโนไซมของหอยในอันดับ Basommatophora จำนวน 10 สปีชีส์ในแหล่งน้ำจืดของญี่ปุ่น ผลการศึกษาพบจำนวนคิพพลอยด์โภรโนไซมอยู่ระหว่าง 32-36 ซึ่งการศึกษาในปีต่อมาโดย Burch and Natarajan (1965) ได้ศึกษาโภรโนไซมของหอยน้ำจืดในอันดับ Basommatophora ครอบครัว Lymnaeidae ซึ่งเก็บจากแหล่งน้ำในไต้หวัน ผลการศึกษาพบจำนวนคิพพลอยด์โภรโนไซมมีค่าระหว่าง 32-34

Burch (1965) ได้ศึกษาโภรโนไซมของหอยในครอบครัว Aculidae ชนิด *Ferrisia japonica* จากแหล่งน้ำจืดในประเทศไทย ผลการศึกษาพบจำนวนคิพพลอยด์โภรโนไซมมีค่าเท่ากับ 36 จำนวนโภรโนไซมที่ได้นี้แตกต่างกันมากกับหอย *F. parallelia* และ *F. tarda* ซึ่งเป็นสปีชีส์ที่พบในสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีค่าคิพพลอยด์โภรโนไซมเท่ากับ 60

Patterson (1965) ศึกษาโภรโนไซมของหอยบน *Tulotoma angulata* ในครอบครัว Viviparidae จากเมืองอลาบามา สหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบจำนวนคิพพลอยด์โภรโนไซมเท่ากับ 26 แบ่ง เป็นโภรโนไซมชนิด metacentric 3 ถู ชนิด submetacentric 7 ถู ชนิด acrocentric 2 ถู และอีก 1 ถู เป็นโภรโนไซมเพศ โดยในเพศผู้เป็น XY ส่วนในเพศเมียเป็น XX

Inaba (1969) ศึกษาโภรโนไซมของหอยในครอบครัว Lymnaeidae จำนวน 16 สปีชีส์ จาก 22 แหล่งอาศัยที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาพบคิพพลอยด์โภรโนไซมมีค่าระหว่าง 16-19 โดยโภรโนไซมที่เตรียมได้ส่วนใหญ่อยู่ในระบบ diakinesis

Raghunathan(1976) ศึกษาโภรโนไซมของหอยด *Biomphalaria glabrata* ซึ่งเป็น寄生ที่ก่อกลาเสของพยาธิใบไม้ในสีอ่อน *Schistosoma mansoni* ผลการศึกษาพบจำนวนคิพพลอยด์

โครโนไซม์เท่ากับ 36 เมื่อนำมาจัดการิโอไทยปี ได้เป็นโครโนไซม์ชนิด metacentric 10 คู่ ชนิด submetacentric 4 คู่ ชนิด acrocentric 2 คู่ และชนิด telocentric 2 คู่

Vitturi et al. (1986) ศึกษาโครโนไซมของหอยฝ่าเดียวใน Superfamily Littorinoidea 3 สปีชีส์จากอิตาลี ผลการศึกษาพบจำนวนดีพพลอยด์โครโนไซมมีค่าระหว่าง 13 ถึง 16 คู่ โครโนไซมส่วนใหญ่อยู่ในระบบ diakinesis

Komatsu (1988) ศึกษาโครโนไซมของหอยบนหาด Omphalius rusticus ผลการศึกษาพบจำนวนดีพพลอยด์โครโนไซมเท่ากับ 36 และเมื่อนำมาจัดการิโอไทยปี จะเป็นโครโนไซมชนิด metacentric 11 คู่ ชนิด submetacentric 6 คู่ และชนิด subtelocentric 1 คู่

Thiriot-Quievreux (1988) ศึกษาโครโนไซมของหอยฝ่าเดียวในชั้นย่อย (subclass) opisthobranchia บางชนิดจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ประเทศฝรั่งเศส ผลการศึกษาพบว่า 7 สปีชีส์ ในอันดับ Thecosomata มีจำนวนดีพพลอยด์โครโนไซมอยู่ระหว่าง 20-34 และอันดับ Gymnosomata จำนวน 2 สปีชีส์ มีจำนวนดีพพลอยด์โครโนไซมเท่ากับ 32

Vitturi et al. (1988) ศึกษาโครโนไซมในครอบครัว Littorinidae ของหอยชนิด *Littorina neritoides* จากแหล่งน้ำในประเทศไทย ผลการศึกษาในเพคผู้พนจำนวนดีพพลอยด์โครโนไซมเท่ากับ 33 โดยโครโนไซมเพคคือคู่ที่ 17 เป็น XO เมื่อนำมาจัดการิโอไทยจะเป็นโครโนไซมชนิด metacentric 10 คู่ ชนิด submetacentric 3 คู่ ชนิด subtelocentric 3 คู่ และชนิด acrocentric 1 คู่

Birstein and Mikhailova (1990) ศึกษาโครโนไซมของหอยในครอบครัว Littorinidae ชนิด *Littorina saxatilis* บริเวณคาบสมุทรโกล่าในรัสเซีย ผลการศึกษาพบจำนวนดีพพลอยด์โครโนไซมเท่ากับ 34 เช่นเดียวกับที่ศึกษากันในอังกฤษและสวีเดน (Janson, 1983)

Park (1994) ศึกษาโครโนไซมของหอยฝ่าเดียวที่อยู่ในแหล่งน้ำจืดของภาคใต้จำนวน 3 ครอบครัว ได้แก่ Pleuroceridae 8 สปีชีส์ Bithyniidae 1 สปีชีส์ Physidae 1 สปีชีส์ และ Planorbidae 1 สปีชีส์ ผลการศึกษาพบจำนวนดีพพลอยด์โครโนไซมมีค่าอยู่ระหว่าง 34-38

Vitturi et al. (1995) ศึกษาโครโนไซมของหอยในครอบครัว Littorinidae ชนิด *Littorina*

ผลการศึกษาพบว่า *Littorina saxatilis* และ *L. (Mellaraphe) punctata* จากทะเลเมดิเตอร์เรียนมีจำนวนดิพพลอยด์ໂครโนไซม์เท่ากับ 34 แต่カリโอไทป์มีความแตกต่างกัน ส่วน *L. neritoides* ซึ่งเก็บจากทะเลสาบเมืองเวนิช ประเทศอิตาลี พบร้านวนดิพพลอยด์ໂครโนไซม์เท่ากับ 33 เท่าเดียว กับในรายงานของ Vitturi et al. (1988)

ในกลุ่มหอย 2 ฝ่า มีการศึกษาໂครโนไซม์ในหอยกลุ่มนี้ที่น่าสนใจ เช่น ในพวงหอยแมลงภู่ *Mytilus edulis* มีการศึกษาໂครโนไซม์ของหอยสปีชีส์ชนิดเดียวกันในหอยแมลงภู่ *Mytilus edulis* และหอยโภค พบร้านวนดิพพลอยด์ໂครโนไซม์เท่ากันคือ 28 เช่นเดียวกับในงานที่ศึกษาในสหราชอาณาจักรโดย Ahmed and Sparks (1970) ศึกษาในญี่ปุ่นโดย Ieyama and Inaba (1974) และที่ศึกษาในไอร์แลนด์โดย Moynihan and Mahon (1983)

งานทางค้านอนุกรมวิธานบางครั้งต้องการข้อมูลถึงระดับカリโอไทป์ เช่น Ahmed and Spark (1970) พบร้านวนดิพพลอยด์ໂครโนไซม์ของหอยแมลงภู่ *Mytilus edulis* และ *M. californianus* มีค่าเท่ากับ 28 เมื่อนอกนั้น แต่เมื่อศึกษาถึงระดับカリโอไทป์แล้ว พบร้านวนดิพพลอยด์ໂครโนไซม์ที่น่าสนใจ เช่นในหอยสปีชีส์ *Pterioida* ของ Wada (1978) ศึกษาໂครโนไซม์ของหอย 2 ฝ่า จำนวน 3 สปีชีส์ในอันดับ *Pterioida* ผลการศึกษา พบร้านวนดิพพลอยด์ໂครโนไซม์ของหอยในครอบครัว *Isognomonidae* ชนิด *Isognomon alatus* และหอยในครอบครัว *Pteriidae* ชนิด *Pinctada imbricata* ซึ่งทั้ง 2 สปีชีส์นี้จากฟลอริดามีจำนวนดิพพลอยด์ໂครโนไซม์เท่ากันคือ 28 แต่カリโอไทป์มีความแตกต่างกัน ส่วนหอยในครอบครัว *Pectinidae* ชนิด *Argopecten irradians irradians* ซึ่งเก็บจาก Long Island นิวยอร์ก มีจำนวนดิพพลอยด์ໂครโนไซม์เท่ากับ 32

Vitturi et al. (1983) ศึกษาໂครโนไซม์หอยในครอบครัว *Teredinidae* ชนิดหอยไชไม้ *Teredo utriculus* ผลการศึกษาพบจำนวนดิพพลอยด์ໂครโนไซม์เท่ากับ 38 นำมาจัดการให้ได้เป็นໂครโนไซม์ชนิด metacentric 3 ถู ชนิด subtelocentric 2 ถู และชนิด telocentric 14 ถู

Borsig and Thiriot-Quievreux (1990) ศึกษาໂครโนไซม์ของหอย 2 ฝ่า จำนวน 3 สปีชีส์ ในครอบครัว *Veneridae* หูกุ้ง *Ruditapes* จากทะเลเมดิเตอร์เรียน พบร้านวนดิพพลอยด์ໂครโนไซม์ของ *R. philippinarum*, *R. aureus* และ *R. decussatus* มีจำนวนดิพพลอยด์ໂครโนไซม์เท่ากันคือ 38 แต่มี

การวิเคราะห์ต่างกัน

Cornet and Soulard (1990) ศึกษาโครงโน้มของหอยเตียง *Donax trunculus* ในครอบครัว Donacidae จากถิ่นอาศัยบนบริเวณชายฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติก ประเทศไทยร่วมประเทศ ผลการศึกษาพบจำนวนคิพพลอยด์โครงโน้มเท่ากับ 38

Insua and Thirot-Quievreux (1991) ศึกษาโครงโน้มของหอยนางรม *Ostrea denselamellosa* ผลการศึกษาพบจำนวนคิพพลอยด์โครงโน้มเท่ากับ 20 นำมานัดการวิเคราะห์ได้เป็นโครงโน้มชนิด metacentric 7 ถู และชนิด submetacentric 3 ถู.

Thiriot-Quievreux et al.(1991) ศึกษาโครงโน้มของหอย 2 ฝ่าย จำนวน 5 สปีชีส์ จากถิ่นอาศัยบริเวณอ่าว Morbihan หมู่เกาะ Kerguelen ผลการศึกษาพบว่าในครอบครัว Malletiidae หอยชนิด *Malletia gigantea* พบจำนวนคิพพลอยด์โครงโน้มเท่ากับ 38 เป็นโครงโน้มชนิด metacentric 6 ถู ชนิด submetacentric 7 ถู ชนิด subtelocentric 5 ถู และชนิด telocentric 1 ถู ในครอบครัว Yoldidae หอยชนิด *Yoldia (Aequiyoldia) woodwardi* พบจำนวนคิพพลอยด์โครงโน้มเท่ากับ 38 เป็นโครงโน้มชนิด metacentric 10 ถู ชนิด submetacentric 6 ถู และชนิด subtelocentric 3 ถู ในครอบครัว Limidae หอยชนิด *Limatula pygmaea* พบจำนวนคิพพลอยด์โครงโน้มเท่ากับ 38 เป็นชนิด metacentric 6 ถู ชนิด submetacentric 11 ถู และชนิด subtelocentric 2 ถู ในครอบครัว Carditidae หอยชนิด *Cyclocardia asturtoides* พบจำนวนคิพพลอยด์โครงโน้มเท่ากับ 30 เป็นชนิด metacentric 5 ถู และชนิด telocentric 10 ถู ในครอบครัว Laternulidae หอยชนิด *Laternula elliptica* พบจำนวนคิพพลอยด์โครงโน้มเท่ากับ 40 เป็นชนิด metacentric 2 ถู ชนิด submetacentric 1 ถู ชนิด subtelocentric 2 ถู และชนิด telocentric 15 ถู

ในเรื่องของเทคนิคในการศึกษาโครงโน้มของหอยทากบกเริ่มเป็นที่สนใจกันตั้งแต่ปีถ่ายทอดรวมที่ 19 (Patterson and Burch, 1978) ในกลุ่มหอยทากบกนั้นในระยะเริ่มแรกนั้นจะศึกษาโครงโน้มโดยการทำ paraffin section เป็นการนำเอาเนื้อเยื่อมาตัดให้บางมาก ๆ และศึกษาเซลล์ภายในได้ล้องชุลทรรศน์ แต่เมื่อการเข่นนี้มีข้อเสีย เพราะโครงโน้มอาจถูกตัดขาดทำให้ผลที่ศึกษาอาจผิดพลาดได้ ต่อมาได้มีการศึกษาโครงโน้มโดยใช้เทคนิคการบีบ (squash technique) เป็นการกดเซลล์ทำให้เซลล์อยู่ในลักษณะแบบราบและโครงโน้มอยู่ในระนาบเดียวกัน นอกจากนี้เร่งดดึงทำให้โครงโน้มกระชายจากกันง่ายต่อการนับจำนวน ในเวลาเดียวกันนี้ยังมีการพัฒนาเทคนิค

โดยใช้สาร colchicine สารดังกล่าวเป็นพวงอัลคาลอยด์ชนิดหนึ่ง สารนี้มีฤทธิ์สมบัติในการขับยับ การสร้าง spindle fiber โดยที่ไม่เลกอกของสารดังกล่าวจะไปอุดตามปลายท่อต่าง ๆ ของ microtubule ภายในเซลล์ ทำให้ microtubule ไม่สามารถต่อ กันเป็นสายไป spindle ใน การช่วยดึง โครงไนโตรเจนในระบบเมตาเฟสต์ให้แยกออกจากกันได้ทำให้เตรียมไครโนไซม์ได้ดีขึ้น มีผลทำให้ ลดลงต่อการศึกษาไครโนไซม์ นอกจากสาร colchicine แล้วยังมีสารตัวอื่นที่นิยมใช้เป็นสาร ขับยับการสร้าง spindle fiber ได้แก่ velban และ colcemide เป็นต้น อย่างไรก็ตามการนับจำนวน ไครโนไซม์ก็ยังมีปัญหาเพราะภาระการกระจายของไครโนไซม์ในระบบเมตาเฟสต์ที่เตรียมได้ดีขึ้นไม่ดี ใน หอยทากบกบางสปีชีส์ที่มีจำนวนไครโนไซม์น้อยจะต้องต้อง แต่ถ้ามีจำนวนไครโนไซม์มาก ๆ เช่น ในหอยทากบกบางสปีชีส์มีจำนวนดิพพลอยด์ไครโนไซม์มากกว่า 80 การนับจำนวนอาจเกิดข้อผิด พลาดได้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่น ๆ ประกอบอีก เช่น การเดือกเนื้อยื่อที่เหมาะสมที่จะนำมา ศึกษา การใช้สารละลาย hypotonic ที่มีผลให้เซลล์ขยายตัวทำให้เซลล์แตกและเตรียมเมตาเฟส ไครโนไซม์ได้ดีขึ้น ปัจจุบันวิธีการเดี่ยงเซลล์ก็เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสามารถเตรียมได้เมตาเฟส ไครโนไซม์ตามที่ต้องการ

งานด้านไครโนไซม์ของหอยทากบกที่น่าสนใจ เช่น Patterson and Burch (1966) ได้ศึกษา chromosome cycle ในกลุ่มหอยทากบก โดยเตรียมไครโนไซม์จากเนื้อยื่อ ovotestis ของหอยทาก *Catinella vermetta* จากเมืองมิชิแกน สหรัฐอเมริกา หอยทากสปีชีส์นี้มีจำนวนดิพพลอยด์ ไครโนไซม์ต่ำคือมีค่าเท่ากับ 12 ผลการศึกษาพบว่า chromosome cycle ของหอยทากบกไม่ต่าง จากของสัตว์อื่น ๆ

Butot and Kiauta (1967) ศึกษาไครโนไซม์ของหอยทากในครอบครัว Succineidae ชนิด *Catinella arenaria* ของประเทศไทยอังกฤษ พบร่วมมีจำนวนดิพพลอยด์ไครโนไซม์เท่ากับ 12

Kiauta and Butot (1968) ศึกษาไครโนไซม์ของหอยทากในครอบครัว Succineidae *Succinea (Succinella) oblonga* พบร่วมมีจำนวนดิพพลอยด์ไครโนไซม์เท่ากับ 24

Patterson and Burch(1978) ได้รวบรวมงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไครโนไซม์ของหอย ทากบกอันดับ Stylommatophora ซึ่งเป็นอันดับของหอยทากบกทั้งหมด จำนวน 35 ครอบครัว ผล การศึกษาพบว่าไครโนไซม์ที่เตรียมได้ส่วนใหญ่จะมีค่าดิพพลอยด์ไครโนไซม์อยู่ระหว่าง 10-88 ซึ่งผลการศึกษาในหลายกลุ่มที่น่าสนใจมีดังนี้ใน suborder Heterurethra ครอบครัว Succineidae

จำนวน 48 สปีชีส์ พนิดพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าระหว่าง 10-50

ในครอบครัว Anthoraccophoridae พนว่าหอยทากบกในสกุล *Aneitea* และ *Triboniophorus* เป็นหอยที่มีจำนวนโกรในโขมนิ่ว่าตุ่นหอยทากบกเท่าที่มีรายงานจนถึงปัจจุบันคือมีจำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่ากับ 88 ใน suborder Orthurethra จำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว 4 สปีชีส์ ในครอบครัว Achatinellidae มีค่าระหว่าง 40-46 ครอบครัว Chondrinidae จำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าเท่ากับ 60 ส่วนในครอบครัว Enidae, Cionellidae, Pyramidulidae, Valloniidae และ Partulidae มีจำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าระหว่าง 48-58 ใน suborder Mesurethra ที่มีการศึกษาโกรในโขมนี้แล้ว 3 ครอบครัว พนว่าจำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าระหว่าง 48-64 ใน suborder Sigmurethra จากที่มีการศึกษาแล้วพบจำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าระหว่าง 40-68 ซึ่งมี habitats ครอบครัวที่น่าสนใจดังนี้ ครอบครัว Arionidae จำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าระหว่าง 50-58 ในกลุ่มพวงทากดิน (land slugs) ครอบครัว Limacidae จำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าระหว่าง 48-62 ส่วนในครอบครัว Milacidae จำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าระหว่าง 66-68 ครอบครัว Zonitidae จำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าระหว่าง 56-60 ยกเว้นหอยทากบกในสปีชีส์ *Vitreo diaphana* ซึ่งมีจำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่ากับ 40 ในครอบครัว Ariophantidae จำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าระหว่าง 50-64 ใน infraorder Holopoda ครอบครัว Polygyridae มีการศึกษาโกรในโขมนี้แล้วทั้งหมด 20 สปีชีส์ พนว่าจำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าระหว่าง 52-62 ครอบครัว Camaenidae มีการศึกษาโกรในโขมนี้แล้ว 30 สปีชีส์ จำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าระหว่าง 54-58 และในครอบครัว Helicidae จำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าระหว่าง 42-62

Ramos and Aparicio (1985) ศึกษาโกรในโขมนิ่วของหอยทากบกครอบครัว Helicidae จำนวน 11 สปีชีส์ ของประเทศไทยและไปร์ตูเกส ผลการศึกษาพบจำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่าระหว่าง 42-60

Kawano and Leme (1994) ศึกษาโกรในโขมนิ่วของหอยทากบก 3 สปีชีส์ ในครอบครัว Megalobulimidae ของประเทศไทย ซึ่งอยู่ในสกุล *Megalobulimus* ผลการศึกษาพบว่าหอยทากบกทั้ง 3 สปีชีส์ ก็คือ *Megalobulimus paranaguensis*, *M. granulosus* และ *M. oblongus* มีจำนวนดิพลดอยค์โกรในโขมนิ่ว่ากันคือ 62 แต่ชนิดของโกรในโขมนี้แต่ละสปีชีส์มีความแตกต่างกัน

ในประเทศไทยงานด้านการศึกษาโครงการโน้มนึ่งสัตว์ในไฟลัมมอลลัสคาซึ่งมีน้อยมาก จากการตรวจสอบเอกสารพบว่ามีเพียงงานของกุ้งวิจัยหอยทะเล ก้าววิทยาศาสตร์ทางทะเล คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทำในกอุ่นหอย 2 ฝ่าย ได้แก่งานของ กิตติณูรักนิตร (2535) ที่ศึกษาโครงการโน้มนึ่งหอยเป้าอี๊ด *Haliotis ovina* ผลการศึกษาพบจำนวนคิพพลดอกด้วยโครงการโน้มนึ่งเท่ากับ 32 ประกอบด้วยโครงการโน้มนึ่งชนิด metacentric 8 ถึง ชนิดชนิด submetacentric 6 ถึง ชนิด acrocentric 1 ถึง แตะชนิด telocentric 1 ถึง วิชวาระ ตั้งพงศ์ปราษฐ์ (2536) ศึกษาโครงการโน้มนึ่งหอยในกอุ่นหอยนางรม 3 สปีชีส์ คือ หอยนางรมปากจีบ *Saccostrea cucullata*, หอยตะไคร่น้ำ *Crassostrea lugubris* และหอยตะไคร่น้ำขาว *C. belcheri* ผลการศึกษาพบจำนวนคิพพลดอกด้วยโครงการโน้มนึ่งเท่ากันคือ 20 แห่ง เป็นชนิด metacentric 4 ถึง และชนิด submetacentric 6 ถึง เมื่อนอกนั้นทั้ง 3 สปีชีส์ และงานของ ปรีดา ชูชื่น (2538) ศึกษาโครงการโน้มนึ่งหอยมือเดือ *Tridacna squamosa* ผลการศึกษาพบจำนวนคิพพลดอกด้วยโครงการโน้มนึ่งเท่ากับ 36 ประกอบด้วยโครงการโน้มนึ่งชนิด metacentric 2 ถึง ชนิด submetacentric 14 ถึง และชนิด telocentric 2 ถึง สำหรับโครงการโน้มนึ่งหอยทากบกในประเทศไทยยังไม่มีผู้ได้เก็บศึกษามาก่อน

การศึกษารังนี้ได้เก็บด้วยข้อมูลหอยทากบกจากบริเวณเขตกรักษพันธุ์สัตว์ป่าเขาง่าอย่างถูกต้องและเขตกรักษพันธุ์สัตว์ป่าเขาง่าอยดาวซึ่งทั้ง 2 แห่งนี้อยู่ในบริเวณเขตป่าร้อยต่อ 5 จังหวัด (ดังรูปที่ 1)

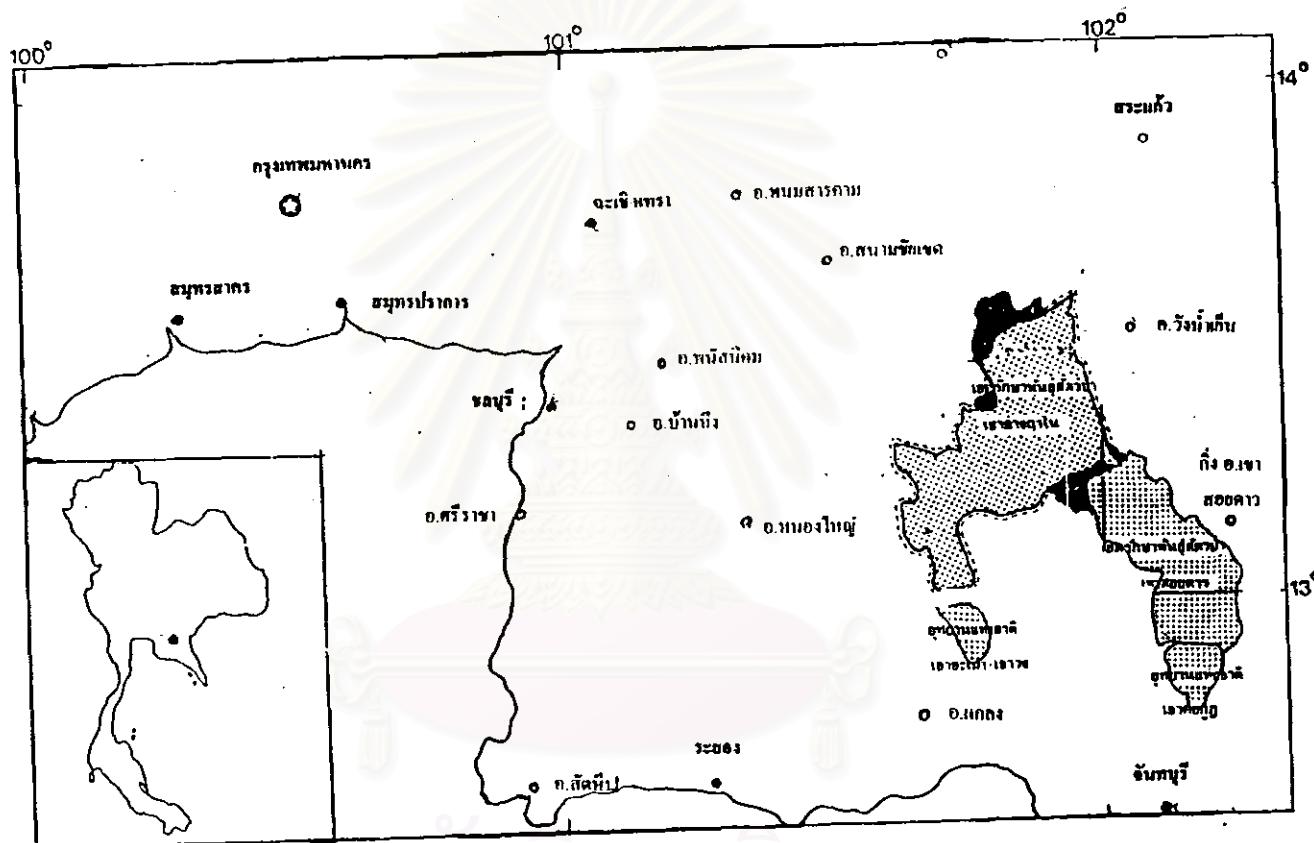
ป่าร้อยต่อ 5 จังหวัด มีเนื้อที่ประมาณ 600,000 กว่าไร่ครอบคลุมอาณาเขตในบางส่วนของจังหวัดสระบุรี ราชบุรี ระยอง และจันทบุรี เป็นป่าคงดิบอุ่นต่ำผืนสุดท้ายของประเทศไทย พื้นที่ส่วนใหญ่มีระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 30-150 เมตร สามารถจำแนกป่าที่พับในบริเวณนี้ได้ 4 ประเภทคือ ป่าดิบแล้ง (dry-evergreen forest) ป่าคงดิบชื้น (moist-evergreen forest) ป่าเบญจพรรณชื้น (moist mixed deciduous forest) และป่าเต็งรัง (dry-dipterocarp forest) โดยพื้นที่ประมาณ 95 % ของพื้นที่ป่าทั้งหมดเป็นป่าดิบแล้ง (พงษ์ศักดิ์ พลเสนา, 2536)

เขตป่าร้อยต่อ 5 จังหวัด เป็นบริเวณที่มีความหลากหลายของแหล่งที่อยู่อาศัยสูงแหล่งหนึ่งมีลักษณะพื้นที่ทั้งที่เป็นป่า ทุ่งหญ้า เป็นแหล่งดินน้ำที่สำคัญของภาคตะวันออกคือ แม่น้ำบางปะกง ในด้านภูมิอากาศนั้น เขตป่าร้อยต่อ 5 จังหวัดมีลักษณะภูมิอากาศแบบสะวันนา (savanna climate) ทางตะวันตกของพื้นที่ โดยบริเวณนี้จะมีอุณหภูมิสูงเกือบตลอดปี โดยมีความ

แตกต่างระหว่างดูดซึ่ง ๆ อย่างชัดเจนซึ่งในบริเวณนี้จะมีปริมาณน้ำฝนน้อย ส่วนบริเวณทางด้านตะวันออกของเขตป่าอุดต่อ 5 จังหวัด ลักษณะถูกมนิษยากรังเรื้อนแบบมาตรฐานของการที่ได้รับอิทธิพลของถนนมหานครตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัฒนาความชื้นจากทะเลเดิมได้ และถนนมหานครตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งพัฒนาความชื้นจากข่าวไทย ทำให้มีลักษณะชุ่มน้ำชื้นคึกคักมากได้ของประเทศไทย บริเวณนี้จึงมีความหลากหลายของสปีชีส์สูงทั้งพืชและสัตว์

ที่ผ่านมาเพื่อที่แห่งนี้ได้มีการสำรวจข้อมูลความหลากหลายของสัตว์ในกอสุ่มต่าง ๆ พบร่วมนิสัยสัตว์อาศัยอยู่ 104 ครอบครัว (families) 255 สถาตุ (genera) 346 ชนิด (species) แยกเป็นสัตว์เดียว ถูกคุ้วขึ้นมา 57 ชนิด นก 201 ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก (amphibians) 17 ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน 48 ชนิด และปีดา 24 ชนิด แต่ข้อมูลของสัตว์ในกอสุ่มหอดขังไม่มีผู้ใดเกยศึกษามาก่อน

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 1 แผนที่แสดงที่ดินป่าตะวันออก (ดัดแปลงจาก พงษ์ศักดิ์ พลเสนา, 2536)